

ляга върху тѣзи точкѣ, и показва че, който вѣрва че ся оправдава чрѣзъ Христа, вѣрва че грѣхове-тѣ му ся отпускатъ даромъ ради Христа. Но това Павлово учение е почти заглушено отъ прѣданія, които сж породили мнѣние-то че различія въ хранѣ-тѣ, и пр., безъ вѣрѣ или покаяніе, удостояватъ челоуѣка за благодать и оправданіе. — Тѣ отхвърлятъ това мнѣние (2) защото то затымнява повелѣнія-та Божіи. Челоуѣчески-тѣ прѣданія сж станѣли по-важны отъ Божіи-тѣ повелѣнія. Цѣло-то Христіанство ся е прѣдставлявало да състои въ варденіе-то на праздници, обряды, посты, и пр. Челоуѣци сж отдавали на монасы-тѣ, и други такыва, по-голѣмѣ почестъ отколкото на обыкновенны-тѣ смъртны, и криво сж си въображавали че обряды, и пр., които ся пазятъ отъ тѣхъ (монасы-тѣ) сж по-благоугодни Богу отъ онѣзи които тѣ сами извършватъ. — Тѣ отхвърлятъ това мнѣние (3) защото челоуѣци-тѣ, като вѣрватъ че е задължително за тѣхъ да пазятъ прѣданія-та, а пѣкъ виждатъ че не могатъ да ги пазятъ всичкы-тѣ, отчайватъ ся. Нѣкои учители сж ся мѣчили съ разны извиненія да умекчатъ задължителность-тѣ на тѣзи прѣданія, за да могатъ да облекчатъ челоуѣ-